

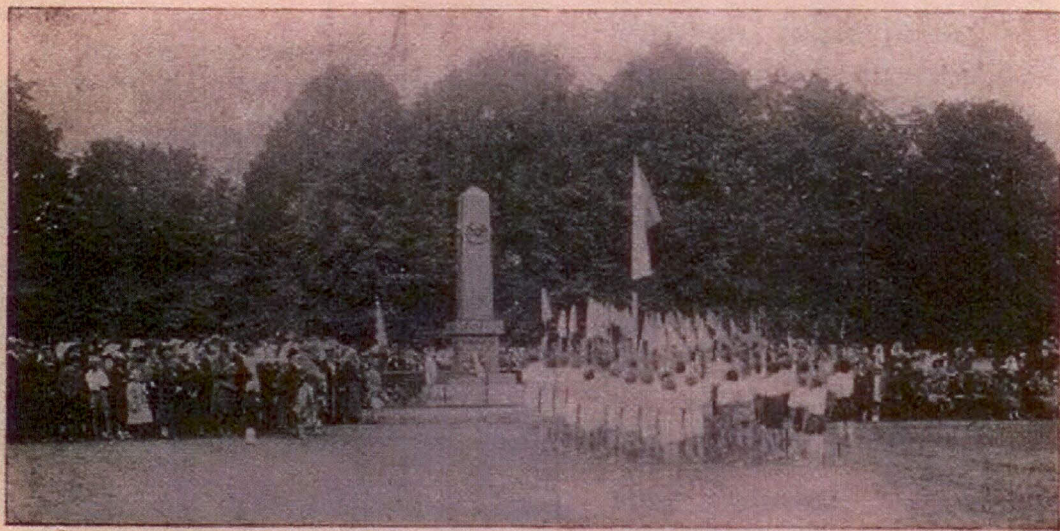
Den brannosti v Soběkurech.

12. červenec byl význačným dnem obce soběkurské. Pořádala „Den brannosti“ spojený s odhalením pomníku padlým vojínům v letech 1914—1919.

Celá obec měla slavnostní ráz. Státní vlajky a prapory hlásaly velikost dne. Všude zářila čistota pěkně obilných stavení, z ní prosvítala jasná nová barva oken, dveří, firem, vrat i plotů. Náves byla pěkně upravena a celé prostranství okolo pomníku posypáno pískem. Na cestách vedoucích k místu slavnosti postaveny slavo-brány. Před lipovým stromořadím připravena tribuna pro hosty, pod lipami stánky, stoly, židle a lavice, instalován místní rozhlas a slavnostní osvětlení.

Dopolední slavnost začala průvodem. Byl mohutný. V čele průvodu vlála státní vlajka. Následovala skupina dívek v národních krojích, školní mládež, čestná rota pěšího pluku 18 z Plzně, čestná eskadrona dragounského pluku 4 A. Švehly z Klatov, Selská jízda, legionáři, vojenští vysloužilci, Národní garda Přestická, Sokol, D. T. J., agrární dorost, hasiči i motorová stříkačka. Účastníci průvodu došli na náves a postavili se na vykázaná místa.

O 10. hod. přijel pan ministr národní obrany František Machník. Po uvítání vykonal přehlídku vojska, spolků a korporací a pozdravil slovem „nazdar“. „Zdar“ zaznělo mohutně v odpověď.

Přeštický zpěvácký spolek „Skála“ zazpíval Jindřichův „Chorál“, který velebně zněl celou návsi.

Starosta obce vítal všechny přítomné a upevnil na plukovní prapor pěšího pluku 18 stuhu s nápisem: „Za demokracii a svobodu“ — první stuhu, již darovala vojsku venkovská obec. Na plukovní standardu dragounského pluku 4 upevnil stuhu s nápisem: „Za národ a rodnou hroudu“. Stuhy byly velmi hezké; zlaté nápisy na bílém a červeném hedvábí, okraje stuh ozdobně lemovány, dolní ještě ukončeny vyšitou lipovou ratolestí a třásněmi. U horního kraje provléknuta šňůrka na upevnění. Velitelé vojenských útvarů za stuhy poděkovali.

Zároveň byla pojmenována soběkurská náves „Náves dr. A. Švehly“ a ulice od kamene Komenského sadu směrem k Zeměticům „Habrmanova třída“.

Za proslovu předsedy místní osvětové komise byl odhalen pomník. Všechny oči utkvěly na pomníku, všichni vzpomínali padlých v dáli. — V dojemném okamžiku ticha mocně působilo vztyčení státní vlajky u pomníku. Slavnostní chvíle vyvrcholena státní hymnou a dokončena Smetanovým „Věnem“ zapěným spolkem „Skála“.

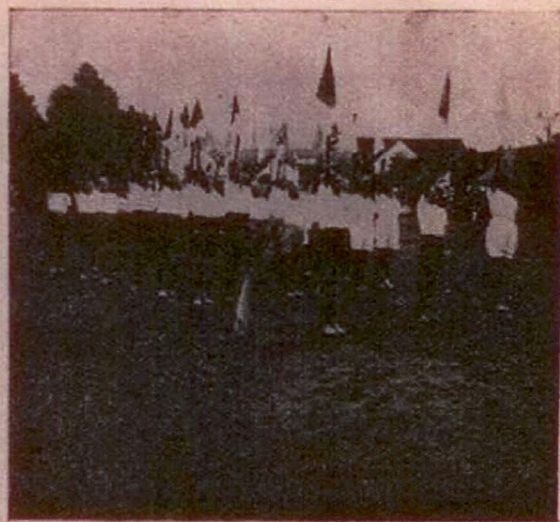
Poté mluvil slavnostní řečník pan ministr národní obrany.

Po něm byly projevy hostů. Mezi jinými pozornosti zaslouží soběkurský rodák, Josef Tykal, starosta města Mělníka a poslanec Národního shromáždění za mladoboleslavský kraj, který vyšel z malých poměrů, ale prací, vytrvalostí, touhou po vzdělání a láskou lidu dosáhl vysokého postavení.

Defile vojska, spolků a korporací před ministrem národní obrany ukončilo dopolední slavnost.

Před odpolední slavností koncertovala vojenská hudba na návsi.

První číslo odpoledního pořadu měli žáci soběkurské školy. Po básni J. Najmana „Přísaha“ polcžili žáci prvního školního roku, Vlasta s Liborem, k pomníku vavřínový věnec opletený stužkou trikolorou se stuhami. Na červené stuze zlatý nápis: „Vlast miluje-

me“, na modré: „Svobody uhájíme“, na bílé věnování žactva. Ostatní žáci, rozdělení ve skupinu bílou, modrou a červenou s praporky v barvě skupiny v ruce, recitovali: „Pozdrav vlajce“ (autor J. Liška) a „Slib státní vlajce“ (autor V. Seifert). Přednášeli vroucně, mile, procítěně a přesvědčivě. Dětskou upřímností vyvolali v srdci přítomných citový ohlas pochopení, oči mnohých dospělých byly zaroseny slzami. Věříme v zdravé, silné, nebojácné mládí, v jehož duši žijí slova: „Ze svoji republiku máme rádi, to v budoucnosti dokážeme“.

Další čísla pořadu vyplnilo cvičení vojska, žactva i členstva Sokola a D. T. J., hasičů a Selské jízdy. Ukončilo vystoupení dragounského pluku 4 pěknou skupinou, nad níž vlála státní vlajka za zvuků státní hymny.

Večer ještě dlouho vyhrávala hudba pod lipovým stromoradím, kterému barevné osvětlení dodávalo pohádkové krásy.

Pomník byl slavnostně osvětlen reflektory umístěnými v rozích zahrádky. Na obrázku jej vidíte. Je to jehlanec z leštěné lisské žuly s bronzovým reliefem legionáře italského, francouzského, ruského a československého vojína. Spočívá na podstavci, na němž je bronzový nápis: „Na památku těm, kteří položili životy v letech 1914—1919, příkaz všem, kteří budeme svobodu hájiti.“

Pomník je dílem soběkurského rodáka Vojtěcha Hrabého.